

การบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ ในเขตอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง*

รตินันท์ บุญแรง**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริหารและข้อเสนอแนะแนวทางการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ในอำเภอเมืองลำปางจังหวัดลำปาง ประชากรที่ศึกษา คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ในอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง จำนวน 8 โรงเรียน รวม 161 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบสำรวจรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่าและแบบสอบถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความถี่

ผลการวิจัยพบว่า

การบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย มีการดำเนินการทั้งโดยรวมและรายด้านในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ ด้านการควบคุม ด้านการวางแผน การจัดองค์กรและด้านการนำองค์กร

ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย คือ ครูควรมีเทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียน เทคนิคการสร้างแรงจูงใจ เทคนิคการจัดกิจกรรมเสริมสร้างพัฒนาการสำหรับผู้เรียนที่มีพัฒนาการต่ำ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก เน้นให้ครู ผู้ปกครอง ชุมชนมีความรู้ความเข้าใจการพัฒนาการตามวัยของผู้เรียน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตนเองและผู้บริหาร ควรสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

คำสำคัญ: การบริหาร, หลักสูตรปฐมวัย, โรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่

*วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

**นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Management of Early Childhood Education Curriculum of the Large Private Schools in Muang Lampang District, Lampang Province Priphai Rajsuda

Ratinan Bunrang

Abstract

The purposes of this research were to study the management of, and suggestions for improving, the operation of early childhood education programs in the large private schools in the Muang Lampang district, Lampang province. The sample group in the study totaled 161 people and consisted of school directors, deputy directors, and early childhood teachers from eight large private schools in the district. A questionnaire was completed by this group. The questionnaire had both a rating scale and open-ended questions to gather information.

The research results were:

The operation of the early childhood education program was reported, as a whole, to be at a high or excellent level. The key elements of operation were reported to be, in descending order of importance, the overall control of operation, the planning within operation, organization, and leadership.

Suggestions were made for the improvement of early childhood program management and they were: teachers are trained and familiar with the most recent early childhood education techniques; a blending of curriculum and activities to optimize child development techniques; in-school and out-of-school practice for teachers; a large promotion for teachers, parents, and the community in the understanding of child development; and the continual and renewed training for teachers.

Keyword : management, early childhood education curriculum, the Large Private Schools

บทนำ

หลักสูตรเป็นแม่บทของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาทุกระดับ จึงมีความสำคัญ และต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี ตลอดจนความเป็นโลกาภิวัตน์ และระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ที่ต้องมีการประเมินหลักสูตรทุกๆ 5 ปี รวมถึงหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ที่กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้พัฒนา การศึกษาระดับปฐมวัยอย่างจริงจัง ในปี พ.ศ. 2536 และได้มีการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ หลักสูตรมีความสมบูรณ์ที่สุด สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 จนได้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 โรงเรียนเอกชนทุกแห่งได้มีการ ประชุมพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและ ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง

บุคคลที่สำคัญที่สุดในการบริหารการศึกษาปฐมวัยคือ ผู้บริหาร โรงเรียน ซึ่งจะต้องมีบทบาทในการ เป็นผู้นำในการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด สนับสนุนการปฏิรูปการสอนของครูและดำเนินการ ประกันคุณภาพภายใน(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544: 11) การปฏิรูปการศึกษาเป็นการ ปรับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพที่แท้จริงของเด็ก บรรลุผลตาม ปรัชญาของการจัดการศึกษาปฐมวัย บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องเป็นบทบาทหน้าที่ในฐานะ ผู้นำทางวิชาการที่ใช้ศาสตร์และศิลป์โน้มน้าวชักนำให้ครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ เด็กปฐมวัย อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามที่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดไว้ ผู้บริหาร โรงเรียนจึงเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด ที่จะดำเนินงานบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยให้ราบรื่น ผู้บริหาร โรงเรียนที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการที่เหมาะสม จะสามารถพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพใน การเตรียมความพร้อมแก่เด็กปฐมวัย ในการเป็นพื้นฐานการศึกษาระดับสูงให้มีความก้าวหน้า นำไปสู่ความ เป็นเลิศทางวิชาการอันเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาได้ (ทวีพร ณ นคร. 2542: 7) การบริหารการ ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการ เรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาร่างกายของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพภายใต้บริบทของสังคม วัฒนธรรมที่ เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็ก พัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 3) สถานศึกษาทุกแห่งที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยจึงมีความจำเป็นจะต้องปรับโครงสร้าง การบริหารการใช้ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการ เรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาร่างกายของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพภายใต้บริบทของสังคม ให้ สอดคล้อง สนองตอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ของ

กระทรวงศึกษาธิการ เพราะสถานศึกษา เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษาโดยตรง มีบทบาทสำคัญในการบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษานานาชาติ ลงสู่การปฏิบัติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ในอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ในอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหา

ศึกษาการบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ในโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ในอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ปีการศึกษา 2552 ตามองค์ประกอบการบริหารคือการวางแผน การจัดองค์กร การนำองค์กรและการควบคุม ในการบริหารหลักสูตร

ขอบเขตของประชากร

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ในอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง จำนวน 8 โรงเรียน รวม 161 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .89

สรุปผลการวิจัย

การบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ในอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ทั้งโดยรวมและรายด้านมีการดำเนินการในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านการควบคุม ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร และ ด้านการนำองค์กร

ด้านการวางแผน การบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ด้านการวางแผนโดยรวมมีการดำเนินการในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการดำเนินการในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ โรงเรียนมีแผนงานขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจนในการจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพตามหลักสูตรและมีแผนงานโครงการพัฒนาครูผู้สอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพ รองลงมาคือ มีแผนงานโครงการ ในการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียน

ดำเนินการตามกรอบของหลักสูตรอย่างจริงจัง น้อยที่สุดคือโรงเรียนได้จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการสอนไว้อย่างเพียงพอ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

ด้านการจัดองค์กร การบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ด้านการจัดองค์กร โดยรวมมีการดำเนินการในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการดำเนินการในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ การจัดครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิและลักษณะนิสัยเหมาะสมกับการสอนในระดับปฐมวัย รองลงมาคือ โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารที่มีศักยภาพพร้อมต่อการรองรับการใช้หลักสูตรใหม่เสมอ ระบบการบริหารของโรงเรียนมีความชัดเจนในการกำหนดหน่วยงาน หรือบุคคลที่รับผิดชอบในส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย น้อยที่สุดคือ มีการจัดระบบและความพร้อมของอุปกรณ์เทคโนโลยี เพื่อรองรับความสะดวกของครูในการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ด้านการนำองค์กร การบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ด้านการนำองค์กร โดยรวมมีการดำเนินการในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการดำเนินการในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ มีการให้ความสำคัญต่อการทำงานเป็นทีมของครูผู้สอนในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร รองลงมาคือ ความเป็นเอกภาพขององค์กรที่สมัครสมานสามัคคี ในการจัดการศึกษาปฐมวัย ให้บรรลุเป้าหมาย จัดให้มีการประชุมเป็นประจำเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและให้ขวัญกำลังใจแก่ผู้สอนระดับปฐมวัย น้อยที่สุดคือ ความยุติธรรมที่ได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคจากผู้บริหารที่กำกับดูแลการศึกษาปฐมวัย

ด้านการควบคุม การบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ด้านการควบคุม โดยรวมมีการดำเนินการในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการดำเนินการในระดับมาก ซึ่งเรียง ลำดับจากมากไปหาน้อยคือ มีกระบวนการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รองลงมาคือ การจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ มีระบบการตรวจสอบแผนการสอนของครู เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร น้อยที่สุดคือ การกำกับควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของครูมีเทคนิควิธีการที่ดี ไม่ก่อให้เกิดความเครียด

ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง คือ ครูควรมีเทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ และมีการเชื่อมโยงกับความรู้เดิมเพื่อเป็นการทบทวน อีกทั้งควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียน สนใจเรียนและเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ในส่วนของผู้เรียนที่มีพัฒนาการต่ำ ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการให้สูงขึ้น นอกจากนี้ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกอย่างหลากหลาย รวมทั้งจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ควรให้ความรู้ความเข้าใจผู้ปกครอง ไม่ให้เร่งรัดให้เด็กอ่านออกเขียนได้เกินพัฒนาการตามวัย ในส่วนผู้บริหารนั้น ควรมีการพัฒนาครูผู้สอนตลอดเวลาและควรจัดเวลาให้ครูผู้สอนมีการ

พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งครู ผู้ปกครอง ชุมชน ควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนทั้งขณะอยู่ที่บ้าน ชุมชนและในโรงเรียน

อภิปรายผล

โดยภาพรวมในการบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ ในอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปางนั้นมีการดำเนินการในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายด้านพบว่า ทุกด้านมีการดำเนินการในระดับมาก ทั้งด้านการควบคุม ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร และด้านการนำองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับ สมพร สุทัศน์ีย์ (2541: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวม และรายองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก แต่แตกต่างกับงานวิจัยของประทีป นวลสุวรรณ (2547: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ตามทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนเครือข่ายวิทยาเขตสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง พบว่า ระดับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ตามทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนเครือข่ายวิทยาเขต สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง ด้านการเตรียมความพร้อม การใช้หลักสูตรและด้านการดำเนินการใช้หลักสูตร ทั้งโดยภาพรวมและรายองค์ประกอบมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุหนึ่งน่าจะมาจากการแข่งขันในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เพื่อมุ่งหวังให้ผู้ปกครองส่งลูกหลานเข้ามาเรียนในโรงเรียนเอกชน ดังนั้นการลงทุนในด้านครูผู้สอน อาคารสถานที่ และสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนจึงสูงมาก อีกทั้งในด้านการบังคับบัญชา นิเทศ กำกับติดตามงานของโรงเรียนเอกชนยังเป็นแบบต่อเนื่อง ทุกสัปดาห์ ทำให้เกิดการตื่นตัวของครูผู้สอนในการที่จะวางแผนการจัดกิจกรรม การดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด อีกทั้งผู้บริหารโรงเรียนเอกชนยังต้องวางแผนและจัดองค์กรให้เหมาะสม มีการควบคุมและการนำองค์กรให้ก้าวหน้าโรงเรียนต่าง ๆ รวมทั้งโรงเรียนของรัฐบาลที่ไม่มีการเรียกเก็บเงินค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นคู่แข่งที่สำคัญในการจัดการศึกษา

การบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ด้านการวางแผน โดยรวมมีการดำเนินการในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการดำเนินการในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ พิมล ตะนะวงศ์ (2550: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการบริหารงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ภาคเหนือ พบว่า ด้านการวางแผนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เสนาะ ดีเขาว์ (2544 : 83-84) ที่กล่าวไว้ว่า การวางแผนจะทำให้รู้ทิศทางในการดำเนินงาน เมื่อผู้ปฏิบัติงานรู้ทิศทางทำงานก็สามารถประสานงานกัน รู้ว่าควรทำอะไรและทำอย่างไรจะได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ หากไม่มีการวางแผน นอกจากไม่รู้ว่าจะจุดหมายปลายทางอยู่ที่ไหนและก็ยังก่อให้เกิดความสูญเสียหรือสิ้นเปลืองทรัพยากรอีกด้วย นอกจากนี้การวางแผนยังทำให้ลด ความไม่แน่นอนลง เพราะผู้บริหารจะมุ่งมั่นไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างแน่วแน่ สามารถคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงอันเกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้น สามารถ

ปรับเปลี่ยนการวางแผนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ขณะเดียวกันก็เตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม รวมทั้งการวางแผนทำให้ลดความเสียหายจากการซ้ำซ้อนกันของงานที่ทำ เนื่องจากการวางแผนทำให้รู้ทั้งวิธีการและเป้าหมายของงาน จึงทำให้มีความชัดเจนในการทำงาน รู้ว่ากิจกรรมใดควรทำก่อนหลังอย่างไร การซ้ำซ้อนและการสิ้นเปลืองจึงไม่เกิดขึ้น ดังที่ สุรพล บัวพิมพ์ (อ้างใน เสมียน สายสร. 2551: 29) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนคือ การประยุกต์วิธีคิดทางวิทยาศาสตร์ หรือวิธีการเชิงระบบ มากำหนดนโยบาย ซึ่งทำให้นโยบายที่กำหนดน่าเชื่อถือ และมีความเชื่อมั่นสูงขึ้นในสภาพปัจจุบันและบริบทของอนาคต คุณภาพของการวางแผนขึ้นอยู่กับการใช้ความเฉลียวฉลาด แนวความคิดเชิงวิทยาศาสตร์และคุณภาพของการตัดสินใจของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ

การบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ด้านการจัดองค์กร โดยรวมมีการดำเนินการในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณู สิทธิฤทธิ์ (2550: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 พบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการจัดองค์กร อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับแนวคิดของ พงษ์ศักดิ์ ปัญญาพรผล (2542: 106) ยังได้ให้แนวคิดในการจัดองค์กรว่า เป็นการกำหนดระเบียบแบบแผน โครงสร้าง หน้าที่การทำกิจกรรม รวมทั้งการประสานงานความสัมพันธ์ของทุกฝ่ายภายในองค์กรให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ด้านการนำองค์กร โดยรวมมีการดำเนินการในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการดำเนินการในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ พิมล ตะนะวงศ์ (2550: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการบริหารงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ภาคเหนือ พบว่า ด้านการนำองค์กร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับแนวคิดของสมคิด บางโม (2540: 217) ได้กล่าวถึงการนำองค์กรไว้ว่า การที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย สั่งการตรวจตรา แนะนำ ควบคุมการทำงาน ตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการทำงานและปรับปรุงสภาพการทำงาน บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ การนำองค์กรเป็นการกำหนดทิศทางและผลการดำเนินการขององค์กรที่คาดหวังไว้ การสร้างค่านิยมคุณภาพในองค์กร การสร้างองค์กรให้เป็นองค์กรที่มีความยั่งยืน การพัฒนาผู้นำที่มีคุณภาพ การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้และมีจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อชุมชนและสาธารณะ

การบริหารการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ด้านการควบคุม โดยรวมมีการดำเนินการในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตาม รายข้อพบว่า ทุกข้อมีการดำเนินการในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของวรารัตน์ เขียวไพบร์ (2542: 65) ที่กล่าวว่า การควบคุมเป็นการติดตามตรวจสอบ กิจกรรมงาน และการปฏิบัติงานของพนักงาน มีการดำเนินการตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ มีการจัดโครงสร้างที่ดี มีการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ มีการคัดเลือกคน โยกย้าย ประเมินผลที่ดีหรือไม่ หากมีข้อบกพร่องจะต้องดำเนินการแก้ไขตามวงจรของการควบคุม คือ การกำหนดมาตรฐาน การวัดผล การ

ปฏิบัติงาน เปรียบเทียบผลงานกับมาตรฐาน หากผลการเปรียบเทียบต่ำกว่ามาตรฐาน จะต้องแก้ไขการปฏิบัติงาน ต้องมีการตั้งมาตรฐานใหม่ วางแผนใหม่ การจัดองค์กรใหม่และการสั่งการใหม่ นอกจากนี้ผู้บริหารเป็นตัวจักรสำคัญในการดำเนินกิจการการบริหารให้บรรลุเป้าหมาย มีการให้ขวัญและกำลังใจในการทำงาน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

โรงเรียนเอกชนควรจัดทำแผนพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง ตามข้อเสนอของครูผู้สอนที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เพราะครูยังมีความต้องการการพัฒนาที่ต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) เกี่ยวกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้ของครูปฐมวัย ในโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ในจังหวัดลำปาง เพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ด้านการจัดการเรียนการสอนซึ่งสามารถเผยแพร่สู่โรงเรียนเอกชนขนาดต่างๆ ในพื้นที่ต่อไป

รายการอ้างอิง

- คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2544). *สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้สร้างสมองเด็กให้ฉลาดได้อย่างไร*. กรุงเทพมหานคร: องค์การคลังความรู้.
- ทวีพร ฒ นคร. (2542). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. คุรุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ประทีป นวลสุวรรณ. (2547). *กิจกรรมเสริมประสบการณ์ก่อนนอนพักผ่อนเด็กชั้นอนุบาล*. วารสารวิชาการ (1 มกราคม-มีนาคม 2547) : 14-16.
- พรณี รัตนธรรม. (2533). *การใช้กิจกรรมการเล่นพื้นเมืองของเด็กไทยสอนระเบียบวินัยในเด็กก่อนวัยเรียน*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิมพ์พิมล ตะนะวงศ์. (2550). *การบริหารงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ*. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- วรรณ สุทธิฤทธิ์. (2550). *การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1*. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

ศึกษาธิการ, กระทรวง (2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สมคิด บางโม. (2540). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี.

สมพร สุทัศนีย์. (2541). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียนปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : บริษัท คอทฟอร์ม จำกัด.

เสมียน สายสร. (2551). สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
